

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1837-10-07)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1837-10-07)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 199. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0076.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

Grundtvig til Ingemann.
Kristjanshavn. 7de Oktbr. 1837.

Kjære Ingemann!

Sidst glemte jeg vist at hilse dig fra vor gamle Dons, hvem jeg efter mange Aars Forløb i Sommer, da jeg var hos Busck, med Vemod saa' igjen. Dig var han lidt vred paa, fordi jeg tror, du slet ikke besøgte ham paa Nordruplund; og det er besynderligt at se saa megen levende Deltagelse i det forbigangne forbundet med saa megen Ligegyldighed for det nærværende og tilkommende, som der aabenbar er hoss. 200ham, der vel maa kaldes sin egen Historie. Hans Kone forsikrede mig, han levede meget ordentlig, men jeg kan ikke rigtig tro det, da enkelte Glimt syntes at vise, han dog ogsaa kunde tage Del i det nærværende, naar han ligesom vaagnede af sin Døs. Saaledes fortalte han mig en Dag aldeles i sin gamle fornøjelige Stil, hvorledes han havde raabt til min Svend, som red forbi, uden at have det bedste Rygte for Sadelfasthed: fald ikke af! og til sit store Morskab faaet det Svar af den forvovne Krabat: Aa, det er jeg saa vant til!

Angaaende Sangværket, da har jeg vitterlig indlemmet meget deri, som næppe vil blive sunget af enkelte, endsige af mange; men syngeligt skulde jeg dog mene, det meste er; og naar der efter Sognebaandets Løsning danner sig frie Menigheder, vil ogsaa meget blive sunget med Fryd, som under det nærværende Kaos er i Kirken aldeles ubrugeligt. De Forandringer, jeg gjorde i din Advents- og Jule-Sang, har jeg ikke blot, som Følgen viser, misbilliget, men vilde, hvis Bogen havde faaet en Fortale, staaet aabenbar Skrifte for. Dette er nu vel ikke saaledes at forstaa, som om Recensenten ikke ogsaa syntes bedst om sit eget; men da jeg ikke ønsker, nogen, mens jeg lever, skal klæde mig efter deres Smag, maa jeg heller ikke gjøre det ved nogen. Denne Følelse er i Grunden gammel hos mig, og derfor vilde jeg slet ikke optaget andre levendes Sange end mine egne; men dine Højtidsange vare mig dog alt for kjære og mærkværdige til, at jeg kunde udelade dem, og da jeg ikke i en Hast kunde besinde mig paa den Udvej, jeg siden faldt paa, kvaklede jeg, skjønt under megen Strid med mig selv, paa et Par af dine Sange, hvad jeg strax vilde bedt om Forladelse for, naar jeg ikke havde vidst, det var forladt i samme Øjeblik, du af Følgen saa', det var fortrudt.

Hvad man har i Sinde med Sor, er jo vist nok hverken helt eller halvt; men dog glæder det mig, at man vil gjøre noget, da det dog viser en Indrømmelse af Trangen til noget andet, og naar vi kun hverken tabe Modet eller opgives. 201Haabet, skal vi sikkert opleve Begyndelsen til et nyt Levnedsløb. Kan ogsaa blot den nye Realskole blive forbunden med Akademiet, da tænker jeg, dette snart opsluger den, saa, kan du gjøre noget dertil, da spar ingen Ulejlighed, men brug din Mund! Havde vi kun Akademiet, frygter jeg ikke for Savn af Elever, da vi har faaet et Sted (i Roskilde og Viborg), hvor de ustuderede i det mindste maa føle deres Trang til en ulatinsk og ægte dansk Dannelse, saa du kan tro, det gjælder nu kun om Aabningen af en virkelig Skole for Livet; og følte Ejenden ikke det, vilde han heller ikke saa haardnakket sætte sig imod, hvad for Øjeblikket synes ubetydeligt. Derfor skulde ogsaa vi koncentrere vore Bestræbelser for at faa det første Skridt gjort, hvor lidet det saa end lovede.

Hilsen og Venskab fra os alle ved

din
N. F. S. Grundtvig.